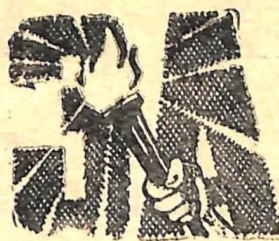

Сьогодні в номері:

Одноставне схвалення місії миру	—1 стор.
Історична дата	—1 стор.
Обговорюємо роботу партійних бюро	—2 стор.
Гуртківці розгортають роботу	—3 стор.
На старті легкоатлети	—4 стор.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 21 (90)

31

ЖОВТНЯ
1959 року
СУБОТА

Ціна 15 коп.

НА БЛАГО НАРОДІВ УСЬОГО СВІТУ

Поїздка М. С. Хрущова до США є важливою історичною подією, яка викликала одноставне схвалення широких народних мас і громадськості в усіх країнах світу.

М. С. Хрущов з честю і великим достоїнством виконав почесне доручення ЦК КПРС і Уряду СРСР, провівши величезну роботу під час візиту до США. Цей візит відкриває великі можливості в справі ліквідації атмосфери холодної війни і забезпечення тривалого миру між народами. Радянський народ цілком і повністю схвалює політичну лінію, діяльність М. С. Хрущова під час його перебування в США і обміну думками з президентом Дуайтом Ейзенхауером.

З величезним інтересом і надіями представники багатьох країн світу слухали історичну промову Хрущова на XIV сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй, в якій він виклав принципи зовнішньої політики СРСР і вніс від імені Радянського уряду пропозицію про загальне і повне роззброєння всіх країн. Ця пропозиція з величезною силою продемонструвала щирість миролюбивих устремлень Радянського Союзу, знайшла гарячу підтримку у народів світу, повернула на наш бік симпатії і підтримку сотень мільйонів людей земної кулі.

М. С. Хрущов у своїх виступах перед діловими колами США, на трьох конференціях, до телебаченню, в бесідах з профспілковими лідерами Америки і рядовими американцями переконливо, з глибокою принциповістю розкрив і аргументував переваги нашої соціалістичної системи господарства над капіталістичною. Він, з наукових позицій марксистсько-ленінської теорії, довів вади капіталістичної системи і неминучість її загибелі. Він творчо розвинув ленінські ідеї про можливість історичну необхідність мирного співіснування соціалістич-

М. ПІДТИЧЕНКО

них і капіталістичних країн.

В дохідливій формі товариш Хрущов ознайомив широкі верстви населення США з принципами політики радянської держави, з успіхами радянського народу в комуністичному будівництві, розповів правду про життя наших радянських людей. Всім відомо, що американська буржуазна преса, радіо, телебачення та інші органи інформації в своїй діяльності спрямовані на вихвалювання так званого американського способу життя, на те, щоб приховати від американського народу правду про радянських людей. Миролюбивий американський народ багато років був ізольований від радянського народу. Це не ми, а офіційні кола Америки поставили залізну завісу, щоб приховувати правду про життя радянського народу. Таким чином, не ми, радянські люди, а американські трудящі були довгий час за залізною завісою. М. С. Хрущов своїми виступами ліквідував цю залізну завісу.

В своїх багаточисленних виступах Микита Сергійович викрив суть легенди про так званого народний чи гуманний капіталізм. Він також дуже уміло дав відсіч намаганням представників фінансового капіталу Америки, виступити з пропагандою так званого американського способу життя.

Політично-важливим документом, який відображає підсумки поїздки М. С. Хрущова до США і обміну думками з президентом Д. Ейзенхауером, є спільне радянсько-американське комюніке, яке вселяє надію народам всіх країн на збереження і зміцнення миру на землі.

Велике історичне значення поїздки М. С. Хрущова до Америки і в тому, що він з властивою йому переконливістю

і щирістю відстоював принципи і ідеї ленінізму, переваги комуністичної теорії і практики і, цим самим, надав велику допомогу братнім комуністичним і робітничим партіям всіх країн і всім прогресивним силам в їх боротьбі за дійсну свободу, демократію, за перемогу соціалізму над капіталізмом. Результати візиту М. С. Хрущова викликають почуття законної гордості у радянських людей за свою соціалістичну Батьківщину, за рідну комуністичну партію, яка веде народи нашої країни від перемоги до перемоги. Цей історичний візит сприяв ще більшій згуртованості радянських людей навколо славної Комуністичної партії і її ленінського ЦК на чолі з товаришем Хрущовим.

Наш народ іде назустріч славним роковинам великого Жовтня. З великим патріотичним піднесенням розгорнулося в країні соціалістичне змагання за гідну зустріч 42-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції. Немає сумніву в тому, що і колектив нашого столичного педагогічного інституту прикладе всіх зусиль до того, щоб поліпшити всю навчальну і виховну роботу в інституті, щоб зміцнити трудову дисципліну і спрямувати дружний студентський колектив на оволодіння досягненнями передової радянської науки, на поєднання навчання з громадськокорисною працею.

Викладачі, студенти і всі працівники інституту повинні глибоко вивчити матеріали про поїздку М. С. Хрущова в США. З цією метою слід організувати розповсюдження друкованих матеріалів про поїздку М. С. Хрущова та перегляд документальних кінофільмів, присвячених цій визначній події.

Своєю килучою діяльністю і всебічною популяризацією успіхів комуністичного будівництва в СРСР М. С. Хрущов підніс нашу соціалістичну Батьківщину і в усій величчї прославив наш героїчний радянський народ.

Від імені нашого інститутського колективу побажаємо Микиті Сергійовичу Хрущову доброго здоров'я і дальших успіхів в його благородній діяльності, направленій на процвітання нашої великої держави і на благо народів усього світу.

Славне двадцятиріччя

20 років тому Народні Збори Західної України одноставно проголосили встановлення Радянської влади на території Західної України. Довгі століття страждав український народ під ярмом іноземних поневолювачів, віками мріяв про довгождану волю, виливаючи свої думи в тужливих піснях та переказах про героїчне минуле.

З покоління в покоління передавав народ легенди про гірського месника Олексу Довбуша, який перед своєю смертю зарубав топір в кам'яну скелю до сходу сонця і пророче сказав, що придуть такі часи і такі люди, які візьмуть його топір і покарають ним гнобителів.

І такий час прийшов. Радянський народ визволив своїх братів — українців Західних областей України від польського гніту. Зникли назавжди штучні кордони, якими розділяли між собою українські землі іноземні поневолювачі. Народ Західної України здобув волю.

Пригадую, з якою любов'ю восени 1939 року зустрічало населення перших радянських воїнів, осипаючи їх квітами, вітаючи хлібом і сіллю. Ми, тоді учні другого класу, з захопленням слухали радянського командира, який довго розповідав нам про вільне, щасливе життя в Радянській країні і про нову радянську школу.

Але трудящим Західної України, як і всьому радянському народу, прийшлося витримати важкий іспит. Через Україну пройшовся кований чобіт німецького окупанта. Та недовго панували фашисти на українській землі. Могутня сила радянського народу викинула фашистське сміття.

Велику допомогу під час Вітчизняної війни подавали

радянським військам партизанські з'єднання.

В наше село, яке розташоване в гірській частині Карпат, неодноразово приходили партизани, скріплюючи своїм приходом віру людей у швидке визволення їх радянськими військами. Під ударами партизанів йшли під укіс німецькі ешелони з військами і боєприпасами. Кілька разів, пам'ятаю, скидали радянські літаки листівки із зверненням до населення Прикарпаття включитись в боротьбу проти німецького агресора. З якою любов'ю читало їх населення і зберігало як дорогоцінний скарб! Не тільки читало, а й боролось за швидку перемогу.

Невпізнанною стала Західна Україна. Згадкою залишилось прокляте минуле, коли бідняк змушений був працювати на багатого.

Заможним і культурним стало життя населення західних областей України. В кожному селі є семирічна або десятирічна школа, лікарня, бібліотека, клуб, дитячі ясла. Молодь здобуває середню і вищу освіту, про що раніше ніхто не міг навіть мріяти. В селі, де я народився, до 1945 року не було жодної людини, яка б мала закінчену навіть семирічну освіту. Тепер в селі восьмирічна школа, є в сусідньому — середня. Багато юнаків і дівчат з села здобули середню і вищу освіту.

Звільнені від вікового рабства, трудящі західних областей України, разом з усім радянським народом, будують нове вільне життя, наближаючи своєю працею побудову нового комуністичного суспільства.

М. ПАЗЯК,

аспірант кафедри української літератури.

Цього прагнуть мільйони

Ми прийшли до інституту з рядів Радянської Армії, з виробництва, маючи одну мету — стати висококваліфікованими майстрами педагогічної справи. Все наше життя ще попереду, але ми пам'ятаємо, хоч і були тоді малими, жакливі картини війни, яка забрала в багатьох з нас батьків і братів. Треба, щоб наші майбутні учні не знали жахів і кровопролиття. Таке прагнення радянського народу і всіх миролюбивих людей світу. Саме з цією метою глава Радянського уряду М. С. Хрущов здійснив історичну поїздку в США.

З великим інтересом слідували ми за пресою, дивилися телевізійні передачі, присвячені цій знаменній події. Наші серця сповнювалися гордістю за рідну соціалістичну батьківщину і Комуністичну партію, яка неуменно і послідовно проводить політику миру і дружби.

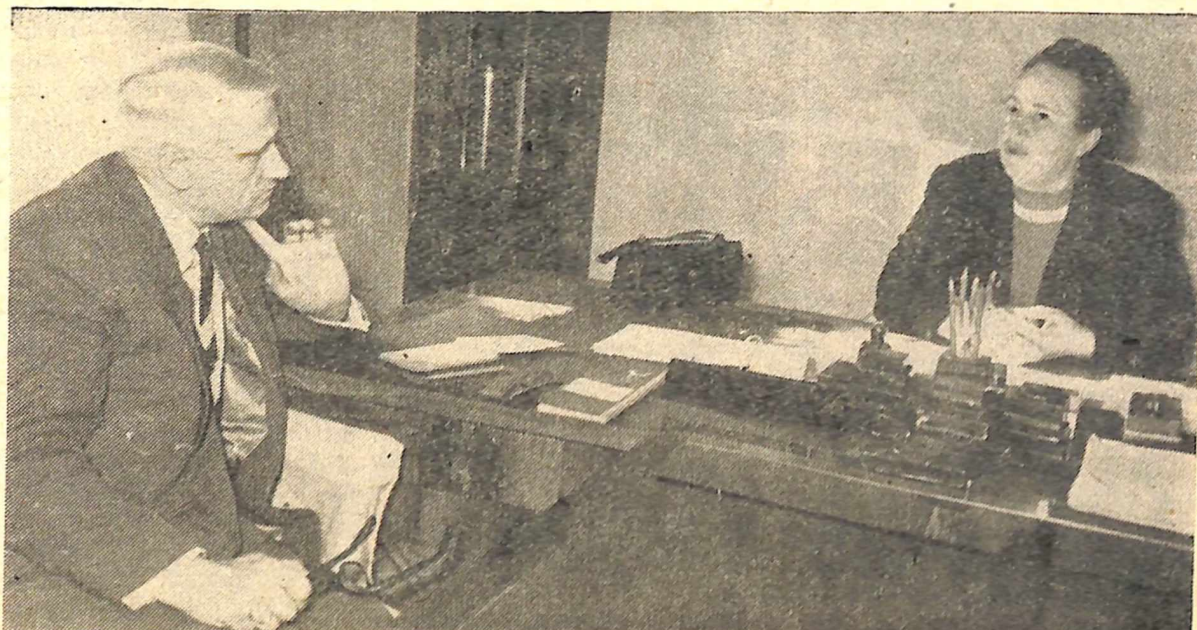
Запорукою успішної боротьби за мир є могутність нашої держави, героїчна праця радянських людей над виконанням семирічного плану, науково-технічний прогрес в усіх галузях народного господарства.

Ми — майбутні вчителі, люди мирної професії. Рішення XXI з'їзду КПРС, постанови партії і уряду про зміцнення зв'язку школи з життям зобов'язують нас ще з більшою енергією взятися за оволодіння знаннями, підвищувати свій ідейно-теоретичний рівень.

Зберегти мир — найголовніше прагнення прогресивного людства. Щоденною працею, творчим ставленням до своїх обов'язків ми, студенти, внесемо свій скромний вклад у цю велику справу. Дякуємо нашій партії і уряду за піклування про долю всіх чесних людей світу.

М. МИХАЛКО,

студент педагогічного факультету.

Нещодавно наш інститут відвідала делегація працівників освіти Польської Народної Республіки. Гості з інтересом ознайомилися з роботою факультетів, окремих кафедр.
На фото: начальник Краківського шкільного кураторію Б. Білецький на прийомі у директора інституту М. М. Підтиченко.

У роботі партійної організації інституту настав дуже відповідальний період — звіти і вибори. Характерним для цієї політичної кампанії в нинішньому році є те, що вона проходить під знаком виконання рішень партії і

уряду про наближення школи до життя. Що зробили первинні парторганізації, окремі кафедри, весь колектив нашого інституту в цій великій справі державної ваги — ось головне питання, яке стояло на порядку денному.

УСПІШНІСТЬ — ОСЬ ГОЛОВНЕ

Партійно-виборні збори фізико-математичного факультету викрили ряд серйозних недоліків у роботі партійної організації. Особлива увага на зборах була приділена навчально-академічній роботі. Виступаючи товариші підкреслили, що, незважаючи на деяке підвищення успішності, на факультеті є ще студенти, які не ліквідували академзаборгованості. Через неуспішність із складу студентів факультету були відраховані Труба, Ткаченко, Ойшченко.

Значним недоліком в академічній роботі, — говорить комуніст т. Вознюк, — є те, що деякі викладачі факультету (наприклад, професор Вельмін) не цікавляться питанням, чим займаються студенти на лекціях — чи конспектують їх лекції студенти. На факультеті чомусь повелось, що навантажують переважно молодих викладачів, а старші товариші, які мають більше знань, досвіду, вміння, в меншій мірі займаються виховною роботою, зустрічаються з студентами лише на лекціях.

Підвищенню успішності на факультеті заважає також порушення студентами трудової дисципліни. Ще багато студентів пропускають лекції без поважних причин. Так, у 42 групі математиків на третю лекцію семінарських занять з політичної економії не з'явилися студенти Гусаковська, Демидова, Лог-

виненко, Пилипенко, Стрельцова, хоч на перших двох лекціях ці студенти були. Ні партбюро, ні комсомольська організація не зробили з цього належних висновків.

Члени парторганізації підкреслили, що комуністи — працівники деканату факультету не аналізують, систематично не розглядають документів, що виправдовували б пропуски лекцій студентами.

У підготовці вчителя широкого профілю, підвищенні успішності на факультеті виключно велике значення має правильна організація виробничої практики. Але, — говорить комуніст т. Мітюров, — у проведенні педагогічної практики є великі недоліки. Практику необхідно проводити з максимальним наближенням до сільських шкіл, де працює переважна більшість наших студентів по закінченні інституту.

Про необхідність піднесення політико-виховної роботи серед студентів говорив комуніст т. Павелко. Він підкреслив, що агітаційна робота в групах, особливо в гуртожитках, проводиться пасивно. Самообслуговування студентів ще не набрало належного розмаху. Партбюро та комсомольській організації треба більше звернути увагу на цю ділянку роботи.

В. РОКИТКО.

Більше творчості, ініціативи

Важко переоцінити величезне значення ідейно-виховної роботи взагалі і серед студентського колективу зокрема. Тому і не випадково на звітно-виборних зборах партійної організації педагогічного факультету питання ідейно-виховної роботи серед студентів були в центрі обговорення.

Це пояснюється ще й тим, що перед ідейно-виховною роботою в світлі рішень ЦК КПРС про перебудову органів народної освіти в нашій країні постають зараз нові завдання.

На педагогічному факультеті, як і в усьому інституті, працює велика кількість агітаторів з числа викладачів. Вони становлять основний кістяк, через який здійснюється ідейно-виховний вплив на широкі кола студентської молоді. Більшість з них, як зазначали у своїх виступах комуністи, працювали добросовісно, вчасно організовували політінформації, бесіди, лекції та інші заходи, постійно тримаючи студентів академічних груп в курсі внутрішніх і міжнародних подій. Проте виникає необхідність дальшого вдосконалення всіх форм цієї важливої роботи.

Дуже правильно ставлять питання ті комуністи, які звертають увагу на необхідність перебудови ідейно-виховної роботи в напрямі розгортання більшої самостійності самих студентів.

В цілому ряді академічних груп є сильний партійно-комсомольський актив, який може без спеціально прикріпленого агітатора-викладача організувати ідейно-виховну роботу. Як правило, більшість агіта-

торів — спеціалісти профільною дисципліною. Тому для проведення бесід на окремі теми краще потрібні для них (тим більше для агітаторів з числа студентів) інструктивні наради. Такі наради повинні допомогти агітаторам і в підборі необхідної літератури. Відсутність таких систематичних нарад негативно позначилась і на якості окремих бесід, проведених агітаторами по матеріалах XXI з'їзду КПРС. Так, скажімо, в плані ідейно-виховної роботи намічалось проведення бесід на тему: «Про дальший розвиток і злиття колгоспно-кооперативної власності із загальнонародною». Інструктивної наради з цього питання не було проведено і, ясна річ, бесіди ці не відзначалися знанням справи і тому не викликали інтересу. Ці наради необхідні також і для того, щоб агітатори могли обміняватись досвідом пропагандистської роботи.

Потребує значних корективів і тематика ідейно-виховної роботи. Часто бувають випадки, коли в лекціях для студентів факультету окремі викладачі подають те, що вони читали студентам у відповідних курсах. Такі лекції не тільки не викликають інтересу, а навпаки, виробляють пасивне ставлення до них.

Взагалі тематику ідейно-виховної роботи необхідно розширити за рахунок питань етики й естетики.

Агітаторів треба більше контролювати, але їм і потрібно більш допомагати.

О. КАРДАШ.

Насамперед—індивідуальна робота

Партійні збори мовно-літературного факультету пройшли надзвичайно активно. Основним було питання про наближення всієї навчально-виховної роботи до студентської маси, до кожного студента зокрема. Адже не секрет, що часом найкращі починання залишаються недоведеними до кінця саме через слабку індивідуальну роботу.

Тільки відсутністю справжньої індивідуальної роботи в комсомольській організації факультету, говорить комуніст А. Данилюк, можна пояснити той факт, що 30—35 процентів комсомольців не мають постійних комсомольських доручень, не беруть участі в громадському житті факультету й інституту. В той же час певна частина комсомольців перевантажена громадською роботою, внаслідок чого у них залишається мало часу для самостійної роботи. Розвиваючи цю думку, т. Данилюк підкреслив, що жоден з відмінників не був представлений до Сталінської стипендії через несумлінне ставлення до своїх громадських обов'язків. Цілком слушним був заклик т. Данилюка до комуністів, комсомольських вождів — виховувати актив, спиратись на нього в повсякденній роботі. Найважливішим завданням у роботі парторганізації мовно-літературного факультету є зараз практичне втілення в життя закону про зміцнення зв'язку школи з життям.

Комуніст т. Медушевський розповів про ту велику роботу, яку провели члени кафедр по створенню нових навчальних планів і програм, спрямованих на наближення викладання фахових дисциплін до життя школи. Проте, це тільки перші кроки на шляху до виконання грандіозних планів, накреслених партією.

Багато уваги на зборах було приділено роботі кафедр музики і співів. І це не випадково. Адже саме викладачі цієї кафедри готують фахівців по другій спеціальності. В учбових планах мовно-літературного факультету велику кількість годин відведено на музику і спів. Проте підготовка майбутніх викладачів музики і співів залишає бажати кращого. Про недоліки в роботі кафедри музики і співів і її керівника комуніста т. Височинської говорили тт. Данилюк, Медушевський, Кобилецький, Площ, Савенко, Прокопенко, Підтиченко.

На думку цих товаришів головним недоліком в роботі кафедр є недостатня організаційна робота, яка у великій мі-

рі залежить від керівника кафедри. Нормальній роботі цієї кафедри заважає плінність кадрів, сумісництво деяких викладачів, які в погоні за довгим карбованцем безвідповідально ставляться до своїх обов'язків викладачів і вихователів молоді. Кафедра не підтримує тісного зв'язку з деканатом і партбюро факультету, що нерідко приводило до зривів у роботі. Деякі викладачі (члени кафедри) розпочали навчальний рік без робочих планів, а керівник кафедри не домоглася того, щоб ці плани були складені і затверджені своєчасно. Ці і ряд інших недоліків у роботі цієї великої, якщо не найбільшої в інституті кафедри, на думку промовців, вимагають постійної допомоги партійного бюро і деканату факультету. І знову-таки на першому місці тут повинна стояти індивідуальна робота з викладачами, контроль не за кафедрою взагалі, а за роботою кожного викладача окремо.

Про невміле проведення індивідуальної роботи, на думку члена партбюро інституту т. Підтиченко, свідчить той факт, що деканат і комсомольська організація факультету не вживають виховних форм впливу щодо порушників трудової дисципліни. Деканат надсилає дирекції рапорти з проханням накладати адміністративне стягнення зразу на 10—12 студентів. Це, звичайно, теж одна з форм впливу, але остання. Її повинна передувати робота в групі, на курсі, на комсомольському бюро. Тов. Підтиченко наголошує на тому, що раніш, ніж вимагати від студентів, викладач сам повинен бути прикладом у роботі. На жаль, в інституті є ще випадки запізнені викладачів на лекції, зриви викладачами занять тощо.

Багато, дуже багато серйозних, життєвих питань було порушено в процесі обговорення звітної доповіді партійного бюро (доповідач — секретар партбюро т. Походзіло), і всі вони зводились до того, що треба керувати більш конкретно, не захоплюватись проведенням масових заходів, за якими часто не видно окремого студента, а вести кропітку, повсякденну роботу.

Учасники зборів прийняли конкретне рішення, направлене на поліпшення всієї роботи партійної організації факультету.

П. ОРЛИК,
Ю. ПОЛУДНЕНКО.

Під таким заголовком було вміщено статтю в газеті «Сталінське плем'я» за 6 жовтня цього року. Вона стосується роботи нашої комсомольської організації. Справді, комітет ЛКСМУ минулого складу не створив навколо себе бойового, згуртованого колективу, на який можна було б опертися в роботі, і, як наслідок цього, — ряд суттєвих недоліків, про які готували делегати звітно-виборної комсомольської конференції.

З метою накреслення заходів до усунення цих недоліків, днями було проведено збори комсомольського активу інституту.

В своїй доповіді секретар комітету ЛКСМУ О. Семко наголосив на тому, що нашим першочерговим завданням є створення міцного, безздатного активу. Він повинен бути заступником у всіх починаннях, не плестись у хвості, як іноді спостерігалось до цього часу. Наприклад, член бюро ЛКСМУ мовно-літературного факультету М. Кот та комсорг 41 групи фізиків В. Ленська нерідко самі були порушниками комсомольської дисципліни. Наші старости і профорги не повинні забувати про те, що вони насамперед комсомольці, активісти, а не представники адміністрації. Їх потрібно контролювати, періодично заслуховувати звіти про роботу на комсомольських зборах і засіданнях бюро.

В. Бондар (педагогічний факультет) звернув увагу на відсутність єдиного дня для проведення комсомольської роботи, який формально існує (середа), але саме в цей день ще часто влаштовуються додаткові лекції, проводяться інші заходи.

А. Сьомик (фізико-математичний факультет) вказав на необхідність єдності дій комсорга, профорга і старости групи. Він запропонував більш вимогливо підходити до виконання комсомольських доручень, а комітету комсомолу — заздальгід планувати роботу, своєчасно і розумно давати доручення. Тоді не буде зайвої метушні, збігу багатьох заходів, розпливчатості в роботі.

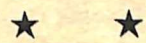
Ряд цінних пропозицій було внесено комсомольцями В. Опольською, А. Решетняк, Г. Дяченко, Д. Гладичко. Виступи всіх активістів були прийняті турботою за поліпшення ідейно-виховної і організаційної роботи серед комсомольців.

На зборах виступив заступник директора інституту В. К. Мітюров, який дав ряд конкретних порад комсомольцям-активістам щодо вмілого використання свого часу, від чого у великій мірі залежать успіхи в академічній і громадській роботі.

Учасники зборів прийняли рішення, спрямоване на якнайшвидше подолання виявлених недоліків, на успішне виконання завдань, поставлених партією і урядом перед працівниками народної освіти.

М. КИРИЛЕНКО,
А. СЕРЕДНІЙ,
студенти 42 групи фізиків.

УСПІХІВ ВАМ, ГУРТКІВЦІ!

На рівні вимог сучасності

У цьому навчальному році робота студентських наукових гуртків почалась в сприятливих умовах. З першого вересня навчання провадиться без перебоїв, які мали місце в попередні роки. Це дало змогу кращим гурткам нашого товариства уже в перші тижні навчання скликати організаційні засідання, намітити тематику роботи, розподілити теми.

Керівник гуртка фізики доц. В. М. Коновалов зумів створити міцний колектив студентів-гуртківців, які зараз працюють над важливими питаннями сучасної фізики, що мають велике практичне і теоретичне значення. Важливе місце в роботі гуртка посідають теми, пов'язані з виготовленням складних приладів та наочних посібників для лабораторій інституту. Всі теми для роботи гуртка затверджені кафедрою фізики і входять, як складова частина, в роботу кафедри. Підготовлено теми, над якими будуть працювати студенти першого курсу.

З року в рік члени гуртка методики математики пов'язують теоретичну роботу з практичною — керують, учнівськими математичними гуртками в ряді шкіл міста Києва та його околиць.

На засіданнях гуртка розробляються теми шкільного курсу

математики — найбільш складні та недостатньо висвітлені в методичній літературі. Так, на одному з засідань гуртка студентка IV курсу О. Якубенко прочитала доповідь на тему «Поняття абсолютного значення числа в курсі математики середньої школи». Значне місце в роботі гуртка посідає популяризація нової методичної літератури та створення особистих бібліотек студентами. Можна лише побажати, щоб кафедра елементарної математики залучила до роботи в цьому гуртку ще ряд викладачів кафедри.

Одним з кращих гуртків на фізико-математичному факультеті є гурток математичної логіки. В роботі цього гуртка є багато позитивного, що варто було б запозичити іншим гурткам нашого товариства. Так, в гуртку працюють студенти всіх п'яти років навчання. Вже це одне знімає питання про авральне поповнення складу гуртка на початку нового навчального року. На літні канікули ряд гуртківців одержують теми для роботи і тому вже на першому засіданні, крім питань організаційних, заслуховуються також окремі доповіді. На першому засіданні гуртка в цьому році студентка IV курсу В. Гонтьовська зробила доповідь на тему «Елементи теорії інформації».

Надзвичайно важливою є робота членів гуртка математичної логіки по оснащенню кабінету обчислювальної математики новими приладами. Зараз група гуртківців працює над виготовленням суматора — однієї з головних частин сучасної електронно-обчислювальної машини. Виготовляється, разом з тим, ряд інших моделей.

Академік Б. В. Гнеденко керує другим рік гуртком історії математики. Тепер члени цього гуртка готують до друку працю, присвячену видатному твору математики стародавнього Китаю «Математика в дев'яти книгах».

З деяким запізненням почав працювати на фізико-математичному факультеті гурток методики фізики — керівник старший викладач Є. М. Сульженко.

Гірше організовано роботу гуртків з вищої математики, які до цього часу все ще знаходяться в стадії організації.

О. КОНФОРОВИЧ,
голова НСТ.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ДИСЦИПЛІНА

Навряд, чи є потреба доводити, що тільки при високій і свідомій дисципліні можна досягти успіхів у роботі. Ця аксіома стосується і великих підприємств і маленьких творчих колективів, а, наприклад, наш смичковий квартет.

Нам, учасникам цього квартету, було дуже приємно прочитати в газеті «Радянська культура» від 24 вересня цього року схвальний відгук про наш виступ. Музикознавець Носов у своїй замітці відмітив, що на нього справив дуже приємне враження виступ ансамблю камерної інструментальної музики. За його словами, смичковий квартет КДП ім. Горького у складі Р. Довженка, В. Кузьменка, А. Лутова та Н. Юрчен-

Роботи ще багато

Робота наукових гуртків посідає значне місце в житті студентів педагогічного факультету.

Майбутні дефектологи поглиблюють свої знання в гуртку дефектології, яким керує С. П. Петрова. Робота гуртка спрямована на вивчення специфіки занять з дітьми в спеціальних школах, в напрямку зв'язку школи з життям. В найближчий час буде посилено творчий зв'язок з науковими гуртками дефектології Ленінградського і Московського педагогічних інститутів.

Добре організовано заняття гуртка дошкільної педагогіки, яким керує О. М. Дмитренко. В ньому працюють секції рідної мови, образотворчого мистецтва, ознайомлення з природою, рухливих ігор. Гуртківці беруть активну участь у роботі дитячих садків №№ 59, 115 та 79, вивчають особливості оволодіння дошкільниками рідною мовою, рахунком, досліджують процес розвитку моральних якостей дитини.

Гурток психології в цьому році поповнився товаришами, які прийшли в інститут з виробництва. Члени гуртка вивчатимуть питання психології праці і здібностей, проводитимуть дослідження індивідуальних особ-

ливостей, пам'яті, питання психології і кібернетики, психологічні проблеми космічного польоту.

Питання, що розглядаються на засіданнях гуртка психології, мають велике значення для розвитку педагогічних здібностей і педагогічної майстерності майбутнього вчителя. Ці питання повинні хвилювати всіх студентів, а не лише студентів педагогічного факультету. Безпосереднє керівництво роботою гуртка здійснює кандидат педагогічних наук Б. Н. Зальцман. Свій багатий досвід в галузі психологічної науки гуртківцям передають професор Г. С. Костюк та доцент Д. Ф. Ніколенко.

Необхідно залучати більше студентів до наукової роботи, активніше проводити засідання гуртків. Потрібно дотримуватись певної систематичності в скликанні засідань. Адже, пройшло чимало часу з початку навчального року, а гуртки психології та дефектології тільки тепер почали організовано працювати. Трапляються випадки, коли на день роботи наукових гуртків плануються інші загальноінститутські або факультетські заходи.

М. МАНЗЮК,
студентка IV курсу
педагогічного факультету.

Більше сміливості, товариші!

Організація літературних гуртків і студій вже давно стала традицією у вищих учбових закладах країни. Крім того, що вони розвивають особистий талант кожного з їх учасників, ці літературні об'єднання виховують естетичні смаки, дають необхідні теоретичні знання. Їх вихованцями в Київському університеті, наприклад, зовсім недавно були молоді поети

А. Косматенко, П. Сингаївський, Ю. Петренко, прозаїки Ю. Мушкетик, С. Плачинда та багато інших. З літературної студії нашого інституту вийшли такі відомі письменники, як Ю. Збанацький, В. Швець, О. Гуреїв, М. Познанська, в ній працювали О. Підсуха, Л. Вишеславський, а на сьогодні її очолює член спілки письменників України, кандидат філологічних наук, доцент Ю. С. Кобилецький.

Не всі письменники починали вдало. Відомо, наприклад, що М. Некрасов був дуже незадоволений своєю першою збіркою «Мечти і звуки», М. Рильський — збіркою «На білих островах», І. Франко — «Балади і розкази». Тільки довгою і кропіткою працею, переборюючи труднощі, що обов'язково зустрінуться на літературному шляху, можна домогтися успіху в цій благородній справі.

Літературна студія нашого інституту, що в цьому році об'єдналася з гуртком української літератури, вже провела кілька своїх засідань, а нещодавно при допомозі комсомольського бюро мовно-літературного факультету влаштувала вечір, на якому поети-початківці зустрі-

лися з студентами педінституту і гостями.

Щиро й схвильовано, зв'язуючи свої найпотаємніші думки і прагнення, виступили дершкурники Г. Приходько, О. Боровно, І. Шістка, В. Гринько, яка надрукувала кілька своїх поезій у республіканській пресі. Молоді ентузіасти прийшли до нас з виробництва, принісши з собою нові враження, теми, що дуже сподобались слухачам. Порадували своїми новими поезіями і старші товариші Л. Костенко, В. Вашкулат, В. Тагаєв. Їх виступи свідчать про зрослу поетичну майстерність, яка прийшла в результаті впертої праці над собою, без чого неможливий будь-який успіх.

Виступ початківців перед широкою аудиторією, що відбувся чи не вперше за кілька останніх років, показав зростаючу можливість наших студентів, а це зобов'язує громадськість інституту, викладачів і студентів, посилити увагу в справі виявлення і дбайливого ставлення до молодих талантів. Невже вони є тільки на мовно-літературному факультеті? Чому літературний гурток відвідують тільки окремі особи, що безпосередньо зв'язані з цією справою в процесі навчання? Цим обмежитись ні в якій мірі не можна. Треба, щоб студенти інших факультетів, які цікавляться літературною справою, а такі люди там є, влилися в лави початкуючих авторів, не боючись винести на суд читачів свої перші спроби пера. Допомогайте їм і редакція нашої багатотиражки. Більше сміливості, товариші!

О. ПЕТРИК.

ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ РОБОТИ

на виступав строго академічно, виконавши твори Моцарта і Шуберта.

Здавалося б, що після такого схвального відгуку наша робота повинна піти ще краще. Але насправді вийшло зовсім протилежне. 7-го та 16-го жовтня заняття зовсім не відбулись, а 8-го жовтня наш керівник В. Г. Зельдіс спізнився на півгодини. Коли ж я спробував зробити йому зауваження, він вдався до погроз.

Ми, учасники смичкового квартету, просимо допомогти

нам і нашому шановному керівникові Веніаміну Григоровичу Зельдісу налагодити чітку роботу нашого колективу. Адже зараз кожний день на обліку. До декади української літератури і мистецтва у Москві залишилось небагато часу, а ми хочемо підготуватися до цієї знаменної події якнайкраще.

За дорученням учасників смичкового квартету

А. ЛУТОВ,
студент II курсу
російського відділу.

Нещодавно в гості до наших студентів завітав народний артист СРСР, голова Спілки композиторів УРСР **Данькевич**. Розповіді юним друзям про свої творчі плани, композитор ознайомив їх з новою студентською піснею, яка буде вперше виконана нашим хором. На фото: композитор Данькевич серед наших студентів.

Фото М. Шурыка.

Малому театрові 135 років

Цікаво проходять практичні заняття з політекономії у 42 групі фізиків. Збагачені знаннями з історії КПРС, якими вони оволоділи в попередні роки, четверокурсники з неослабною енергією приступили до вивчення цього нового предмета марксистсько-ленінської науки.

Ось виступає студентка Л. Біла. Вона розповідає про основні риси закону планомірного пропорціонального розвитку народного господарства СРСР. Грунтовно, з необхідними теоретичними положеннями, посилаючись на факти з життя нашої держави, студентка захоплює слухачів своєю відповіддю. Це тому, що вона не обмежується матеріалом підручника, а глибоко вивчає першоджерела. Виступи її товаришів — М. Кириленка, Л. Кіраковської, В. Малоголовця, А. Середнього та інших теж свідчать про глибоке проникнення в суть предмета, про старанність і систематичність у підготовці до занять, заволодіння лекційного матеріалу.

Проте спостерігаються і зворотні явища. Є і такі студенти, як В. Бобнік, Л. Снеткова, Л. Ющенко, що готуються до семінарів від випадку до випадку, а тому, поряд з відмінними оцінками, одержують «двійки». Ці товариші підводять не тільки себе, але й своїх однокурсників, весь факультет. Лінощі, несерйозне ставлення до своєї роботи — ось основні причини їх поганого навчання. Давно пора з цим покінчити.

В. ЛЕВАНДОВСЬКИЙ,
староста групи.

Мужність бійця

(До 10-річчя з дня загибелі Я. О. Галана)

Ще в одному з ранніх своїх творів він поклявся: «...Сповняти свій класовий обов'язок і нещадно поборюватиму явний і прихований фашизм». Цій клятві був вірний усе своє життя, гнівом полум'яного серця, бойовим художнім словом викривав завжди людиноненависницьку ідеологію і криваві злочини фашизму, до останнього подиху залишався воїном. Завжди з тривозою за мир і спокій людей, завжди готовий у бій проти війни, проти вбивств і мародерів. Кожна його фраза, кожний памфлет були сповнені таким внутрішнім вогнем, такою залізною логікою, такою осмисленістю, що мимоволі передавалися читачам і слухачам, примушували ненавидіти до глибини душі всіх тих, кого він прибирав до ганебного стовпа.

Таким був Ярослав Олександрович Галан — один з правофлангових української радянської літератури, полум'яний трибун, видатний письменник-комуніст. Таким він є сьогодні, бо слово його, бо гнів його серця житимуть вічно. Вбивці з ватиканського кубла чорносутанних найманців руками бандерівського ката обірвали биття серця письменника-бійця, але полум'яна творчість його живе і служить живим.

Культурний у кращому розу-

мінні цього слова, з широким тверезим інтелектом та багатим життєвим досвідом, Я. Галан був у той же час надзвичайно вимогливим до себе. Написане рідко задовольняло його, хоч при написанні власних статей, оповідань, п'єс працював дуже багато; він старанно збирав факти, ґрунтовно знайомився з усім, що мало хоч яке-небудь відношення до теми, настирливо шукав кожне слово, кожний образ. Таким був він, автор широковідомих циклів памфлетів «Фронт в ефірі», «Нюрнберзькі портрети», «Я і папа», «Присмерк чужих богів», автор популярних оповідань і таких високохудожніх п'єс, як «Вантаж», «90%», «Під золотим орлом» та ін.

Ярослав Галан добре орієнтувався в класичній і сучасній західноєвропейській літературі, любив польське і російське письменство. Він писав не тільки українською мовою, а й польською та російською, був добре знайомий з іншими слов'янськими, а також німецькою та італійською мовами. Знав і любив театральне мистецтво, прекрасно розбирався в музиці.

Таким він був. Таким він є — наш незабутній Ярослав Галан. Він з нами й сьогодні в бойовому строю. Учуть любові до рідної землі і ненависті до її ворогів. Воїн не залишає лав.

П. ХРОПКО.

На останніх змаганнях на першість міста з веслування команда дівчат нашого інституту у складі Л. Дяченко, Ю. Василенко, Н. Осипович, А. Тетячук і Ю. Меньяйлової завоювала 4—5 місце.

Наслідуйте їх приклад, товариші студенти!

27 жовтня 1824 року в Москві відбулося відкриття Мало́го театру. Театр «...відразу став на позиції реалістичної творчості і тим самим на позиції боротьби з кріпосництвом» (газета «Правда», 24/IX 1937 р.).

Навколо Мало́го театру — «другого університету», як його називали сучасники, згуртувалися найпередовіші люди російського суспільства.

Засновниками Мало́го театру були геніальні актори, що вишли з середовища кріпаків — Михайло Семенович Щепкін та Павло Степанович Мочалов. Обидва вони були тісно зв'язані з носіями передових ідей свого часу.

Світогляд М. С. Щепкіна формувався під впливом видатних російських мислителів XIX віку В. Г. Бєлінського та О. І. Герцена. Міцною, зворушливою дружбою були зв'язані між собою великий російський актор Щепкін і геніальний український поет-демократ Т. Г. Шевченко.

Щепкін був не лише талановитим виконавцем ролей; він примушував ридати або сміятися найчерствіших людей. Під його безпосереднім керівницт-

вом була створена реалістична школа акторського мистецтва, традиції якої розвивались і збагачувались протягом всієї історії існування Мало́го театру.

Вільнолюбний і героїчний характер російського народу, силу його ненависті до несправедливого соціального порядку яскраво виразив у своїй творчості другий актор Мало́го театру Павло Степанович Мочалов. Висловлюючи думки і почуття демократичного глядача, П. С. Мочалов створив образи, сповнені трагічної сили.

Найвишніми віхами в історії розвитку Мало́го театру були постановки комедій «Горе від розуму» О. Грибоедова та «Ревізор» М. Гоголя.

З Малім театром нерозривно зв'язав свою долю великий російський драматург О. М. Островський. Досить відзначити, що колективом театру було поставлено 47 п'єс О. М. Островського.

Малий театр виховав цілу плеяду прекрасних акторів та режисерів: династію Садовських, Федотову, Ермолову, Ленського, Южину та інших.

Великий Жовтень став зорею нового розквіту Мало́го театру. Труппа Мало́го театру першою

почала виїжджати в робітничі райони з постановкою п'єс. Збулася мрія прогресивних діячів Мало́го театру: до театру прийшов новий глядач — народ.

У 1919 році вперше на сцені Мало́го театру була поставлена п'єса М. Горького «Старик», а згодом — «Любов Ярова» К. Треньова.

Розпочинається новий етап у розвитку Мало́го театру. Актори Пашенна, Кузнецов, Блюменталь-Тамаріна, Радін, Остужев, створюючи реалістичні образи класичного репертуару, революційного періоду та з життя сучасності, завойовували широкі симпатії радянського глядача.

Імена артистів Дикого, Яблочкіної, Жарова, Рижової, Яковлева, Турчанінової та інших з любов'ю і вдячністю згадують радянські люди за ту велику насолоду, яку одержали вони від їх гри.

Творчий шлях Мало́го театру — це боротьба за ствердження найпередовішого й найреволюційнішого в світі мистецтва соціалістичного реалізму.

З. АБОЛІХІНА,
викладач кафедри навчального кіно.

Змагаються легкоатлети

Холодний осінній день, але на трибунах стадіону «Динамо», на бігових доріжках веселе пожвавлення. Сюди зібралися спортсмени інституту — учасники 12 комплексної спартакіади.

Змагання легкоатлетів розпочалися забігами чоловіків на дистанцію 100 м. Найупертіша боротьба розгорнулася в другому забігу. Здається, тільки що суддя дав відмашку на старті, а спортсмени вже фінішують. Попереду рекордсмен інституту на цій дистанції Станіслав Ховхун. Він біжить легко, впевнено і закінчує біг першим з часом 11,6 секунди. Другим прийшов В. Лушпей, третім — В. Закревський. Всі вони — представники фізико-математичного факультету.

Найцікавішими були змагання з стрибків у висоту. Перемогу з цього виду здобула студентка II курсу мовно-літературного факультету Ніна Норко. Її результат — 135 см. Цікаво, що деякі спортсмени-чоловіки не могли подолати результат Ніни, і лише 16 легкоатлетів почали змагатися за його поліпшення. 140, 145, 150, 155 см. Коли планка була вста-

новлена на висоті 160 см, боротьбу продовжували всього п'ять спортсменів. П. Петрику, В. Владимірову (мовно-літературний факультет) і О. Василенку (фізико-математичний факультет) вдалося її подолати. Вони поділили між собою кращі місця.

Першість із стрибків у довжину завоював теж С. Ховхун — 6 м 10 см. Друге і третє місця посіли відповідно О. Василенко і П. Петрик.

Дається старт забігу на 800 метрів для дівчат. Вперед виступає представниця педагогічного факультету В. Парій, але на другому крузі до неї помітно наближається студентка фізико-математичного факультету С. Висоцька. Проте чемпіоном інституту на цій дистанції залишилась В. Парій.

У змаганнях з потрійних стрибків першість знову виграє П. Петрик, за ним ідуть О. Василенко і П. Возний.

Гостро проходили змагання з п'ятиборства у дівчат. Найсильнішою і на цей раз виявилась Н. Норко — її результат 2316 очок.

Чемпіоном спартакіади з бігу на 1500 метрів став представник фізико-математичного факультету В. Маматов. Він зайняв і третє місце в бігу на 400 м. Сильнішим на цій дистанції був його товариш по команді А. Ромась. Його час — 56,6 секунди. Всього на 0,3 се-

кунди відстав від нього першокурсник мовно-літературного факультету В. Мемрук.

Чемпіонкою з штовхання ядра стала студентка фізико-математичного факультету Г. Костюченко (8 м 50 см), друге і третє місця поділили між собою спортсменки мовно-літературного факультету Л. Недбайло і Н. Науменко.

Першість у змаганнях на тривалі два дні, закінчилися естафетним бігом 4x100. Першість витрала команда фізико-математичного факультету, яка після двох видів змагань (волейбол і легка атлетика) у командному заліку міцно утримує перше місце. За нею іде колектив спортсменів педагогічного факультету.

Проте чимало студентів навіть не вклялись в норми ГПО, частина з них прийшла на змагання зовсім не підготовленими. Вони не витримували темпу, сходили з половини дистанції, деякі не вміли навіть тримати в руках списа чи диска. Це тому, що тренування проводяться ще далеко не активно, не відзначаються масовістю, мало студентів відвідують секції. На проведенні змагань позначилось і те, що в їх підготовці не було узгодженості між роботою кафедри фізвиховання і деканатами. Тому частина студентів у цей час була зайнята в інших справах: у хорі, гуртках та інших роботах. Особливо це стосується мовно-літературного факультету, команда якого опинилась позаду.

Враховуючи недоліки проведених змагань, слід зробити серйозні висновки і вже зараз почати активну підготовку до наступних змагань. Що ми можемо виступати краще, свідчить спартакіада вузів міста, в якій бере участь і команда нашого інституту.

Петро ІГНАТЕНКО,
наш кор.

Редактор **О. КАРДАШ.**